

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4404/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Вујошевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 442/24 од 07.11.2024. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 442/24 од 07.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 5014/19 од 02.11.2023. године, утврђено је да је тужилац сувласник 40/2763 дела катастарске парцеле бр. .. од 27,63 ари, уписане у ЛН бр. .. КО ..., ближе описаног димензијама и простирањем у изреци првостепене пресуде, што је тужени дужан да призна и трпи, као и да тужилац ово своје право упише код надлежне Службе катастра непокретности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 239.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 442/24 од 07.11.2024. године, одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) - ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења својине поднета је поднета је 12.11.2019. године, а вредност предмета спора према означању у тужби у смислу члана 33. став 2. ЗПП износи 100.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић